

مَلَكَتْ
اَيْمَانُهُمْ
فَاِنَّهُمْ
غَيْرُ
مَلُوم۪ينَۚ
﴿٣٠﴾ فَمَنِ
ابْتَغٰى
وَرَٓاءَ
ذٰلِكَ
فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ
الْعَادُونَۚ ﴿٣١﴾
وَالَّذ۪ينَ
هُمْ
لِاَمَانَاتِهِمْ
وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَۖ
﴿٣٢﴾
وَالَّذ۪ينَ
هُمْ
بِشَهَادَاتِهِمْ
قَٓائِمُونَۖ ﴿٣٣﴾
وَالَّذ۪ينَ
هُمْ عَلٰى
صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَۜ ﴿٣٤﴾
اُو۬لٰٓئِكَ
ف۪ي جَنَّاتٍ
مُكْرَمُونَۜ ﴿٣٥﴾ "Onlar, namazlarına devam eden kimselerdir. Onlar, mallarında; isteyenler ve (isteyemeyip) mahrum kalanlar için belli bir hak bulunan kimselerdir. Onlar ceza gününü tasdik eden kimselerdir. Onlar, Rablerinin azabından korkan kimselerdir. Çünkü Rablerinin azabından emin olunamaz. Onlar, mahrem yerlerini koruyan kimselerdir. Ancak eşleri yahut sahip oldukları cariyeleri başka. Çünkü onlar (eşleri ve cariyeleri ile olan ilişkileri konusunda) kınanmazlar. Kim bunun ötesini isterse, işte onlar sınırı aşan kimselerdir. Onlar, emanetlerini ve verdikleri sözü gözeten kimselerdir. Onlar, şahitliklerini dosdoğru yapan kimselerdir. Onlar namazlarını titizlikle koruyan kimselerdir. İşte onlar cennetlerde ikram göreceklerdir." (Mearic, 70/23-35) Allah Teâlâ, Mearic suresinin 19 ila 22. ayetlerinde,
اِنَّ
الْاِنْسَانَ خُلِقَ

اٰيَاتُهُ
زَادَتْهُمْ
ا۪يمَاناً
وَعَلٰى
رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُ
08;نَۚ .
اَلَّذ۪ينَ
يُق۪يمُونَ
الصَّلٰوةَ
وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُ
05;ْ
يُنْفِقُونَ
56; . “Müminler ancak o kimselerdir ki; Allah anıldığı zaman kalpleri
ürperir. Onun âyetleri kendilerine okunduğu zaman (bu) onların imanlarını artırır. Onlar
sadece Rablerine tevekkül ederler. Onlar namazı dosdoğru kılan, kendilerine rızık olarak
verdiğimiz şeylerden Allah yolunda harcayan kimselerdir.” (Enfâl, 8/2-3)
اَلَّذ۪ينَ
يُنْفِقُونَ
اَمْوَالَهُ
05;ْ بِالَّيْلِ
وَالنَّهَار
16; سِراًّ
وَعَلَانِيَ
77;ً فَلَهُمْ
اَجْرُهُمْ
عِنْدَ
رَبِّهِمْۚ
وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ
“Mallarını gece ve gündüz, gizli ve açık hayra sarf edenler var ya, onların
mükâfatları Allah katındadır. Onlara korku yoktur, üzüntü de
çekmezler.” (Bakara, 2/274) Bir müminin imanının olgun olabilmesi için
yasak olan birtakım davranışlardan da uzak durması gerekir. Bu yasak davranışlar İsrâ suresinde
şöyle sıralanmıştır: وَلَا
تَقْتُلُوا
النَّفْسَ
الَّت۪ي
حَرَّمَ
اللّٰهُ
اِلَّا
بِالْحَقِّۜ
وَمَنْ
قُتِلَ
مَظْلُوماً

فَقَدْ
جَعَلْنَا
لِوَلِيِّه۪
سُلْطَاناً
فَلَا
يُسْرِفْ فِي
الْقَتْلِۜ
اِنَّهُ
كَانَ
مَنْصُوراً
“Haklı bir sebep olmadıkça Allah’ın dokunulmaz kıldığı cana kıymayın. Bir kimse haksızlıkla öldürülürse velisine yetki verdik; ancak o da öldürme hususunda sınırı aşmasın; çünkü o, yeterince yardıma mazhar olmuştur.” (İsra, 17/33) وَلَا
تَقْرَبُوا
مَالَ
الْيَت۪يمِ
اِلَّا
بِالَّت۪ي
هِيَ
اَحْسَنُ
حَتّٰى
يَبْلُغَ
اَشُدَّهُۖ
وَاَوْفُوا
بِالْعَهْدِۚ اِنَّ
الْعَهْدَ
كَانَ
مَسْؤُ۫لاً
“Rüşüne erinceye kadar yetimin malına, onun yararına olmadıkça el sürmeyin. Ahde vefa gösterin; çünkü ahid sorumluluk doğurur.” (İsra, 17/34)
وَاَوْفُوا
الْكَيْلَ
اِذَا
كِلْتُمْ
وَزِنُوا
بِالْقِسْطَاسِ
الْمُسْتَق۪يمِۜ ذٰلِكَ
خَيْرٌ
وَاَحْسَنُ
تَأْو۪يلاً
“Ölçtüğünüz zaman tastamam ölçün ve doğru terazi ile tartın. Bu hem daha iyidir hem de sonucu daha güzeldir.” (İsra, 17/35)
وَلَا تَقْفُ

مَا لَيْسَ
لَكَ بِه۪
عِلْمٌۜ
اِنَّ
السَّمْعَ
وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤٰادَ كُلُّ
اُو۬لٰٓئِكَ
كَانَ عَنْهُ
مَسْؤُ۫لاً
“Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme! Çünkü kulak, göz ve gönül, bunların hepsi ondan sorumludur.” (İsra, 17/36)
وَلَا تَمْشِ
فِي
الْاَرْضِ
مَرَحاًۚ
اِنَّكَ لَنْ
تَخْرِقَ
الْاَرْضَ
وَلَنْ
تَبْلُغَ
الْجِبَالَ
طُولاً “Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma! Ne yeri yarabilir ne de dağlarla boyölçüşebilirsin.” (İsra, 17/37) كُلُّ
ذٰلِكَ كَانَ
سَيِّئُهُ
عِنْدَ
رَبِّكَ
مَكْرُوهاً
“Kötü olan bütün bu yasaklar, Rabbinizin sevmediği şeylerdir.” (İsra, 17/38) Olgun bir mümin, ahlaki güzelliklere sahip olan ve Rabbinin emir ve yasaklarına karşı görevinin bilincinde olan kimsedir. Tahir TURAL

[islam ve Hayat.Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)